

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от явни грешки в преценката при определянето на продуктовия пазар за ядрено гориво във вид на касети, които опорочават обжалваното решение
 - В резултат на тези грешки в обжалваното решение е направен погрешният извод, че в рамките на пазара на гориво във вид на касети за реактор с вода под налягане не съществува отделен пазар на европейско гориво във вид на касети за реактор с вода под налягане. Поради твърдените грешки при определянето на пазара в обжалваното решение не са били взети предвид последиците от придобиването от страна на EDF на бизнеса на Ageva Group с ядрени реактори (наричано по-нататък „спелката“) за въпросния по-малък продуктов пазар.
 - Освен това преценката по същество на по-големия пазар на гориво във вид на касети за реактор с вода под налягане била опорочена от допълнителни грешки в преценката.
2. Второто основание е изведено от явни грешки в преценката при определянето на продуктовия пазар на ядрени услуги, които опорочават обжалваното решение
 - В резултат на тези грешки в обжалваното решение е направен погрешният извод, че в рамките на пазара на ядрени услуги за съществуващите ядрени системи за снабдяване с пара (nuclear steam supply systems) не съществува отделен пазар на ядрени услуги за европейски ядрени системи за снабдяване с пара за реактор с вода под налягане. Поради твърдените грешки при определянето на пазара в обжалваното решение не са били взети предвид последиците от сделката за въпросния по-малък продуктов пазар.
 - Освен това преценката по същество на по-големия пазар на ядрени услуги за съществуващите ядрени системи за снабдяване с пара била опорочена от допълнителни грешки в преценката.
3. Третото основание е изведено от явни грешки в преценката при определянето на географския пазар надолу по веригата на производството и продажбата на едро на електроенергия.

Това погрешно определяне на географския пазар водело до допълнителни грешки в преценката на последиците от сделката.

Жалба, подадена на 31 януари 2018 г. — Германия/Комисия

(Дело T-53/18)

(2018/C 112/51)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: T. Henze и J. Möller и M. Winkelmüller, F. van Schewick и M. Kottmann, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ЕС) 2017/1995 на Комисията от 6 ноември 2017 година относно запазването в Официален вестник на Европейския съюз на позоваването на хармонизирания стандарт EN 13341:2005 + A1:2011 „Термопластични статични резервоари за надземно съхранение на горива за битово отопление, керосин и дизелови горива“ в съответствие с Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 288, 2017 г., стр. 36),
- да отмени Решение (ЕС) 2017/1996 на Комисията от 6 ноември 2017 година относно запазването в Официален вестник на Европейския съюз на позоваването на хармонизирания стандарт EN 12285-2:2005 „Цистерни от стомана, произведени в заводски условия“ в съответствие с Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 288, 2017 г., стр. 39), както и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първо основание: нарушение на задължението за мотивиране

— С първото основание жалбоподателят твърди, че с оспорваните решения се нарушава задължението за мотивиране по член 296, параграф 2 ДФЕС. С оспорваните решения не се вземало становище по централния въпрос в член 18, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 305/2011⁽¹⁾, дали посочените хармонизирани стандарти отговарят на съответния мандат и дали с тези стандарти може да се гарантира спазването на основните изисквания към строежите. В резултат на това нито жалбоподателя, нито Общия съд могли да преценят на кои съществени правни и фактически съображения се основава ответникът.

2. Второ основание: нарушение на материалноправните разпоредби на Регламент (ЕС) № 305/2011

— Първо, с оспорваните решения се нарушавал член 17, параграф 5, първа и втора алинеи от Регламент (ЕС) № 305/2011. Противно на посочените разпоредби изглежда, че ответникът не е проверил доколко посочените хармонизирани стандарти отговарят на съответните мандати. Поради това ответникът неправилно приел, че не било налице подобно съответствие.

— Второ, с оспорваните решения се нарушавал член 18, параграф 2, във връзка с член 3, параграфи 1 и 2, както и с член 17, параграф 3, първа алинея от Регламент (ЕС) № 305/2011. Ответникът не взел под внимание обстоятелството, че оспорените хармонизирани стандарти не съдържали никаква процедура и критерии за оценяване на експлоатационните показатели по отношение на съществените характеристики за механично съпротивление и устойчивост, както и за нечупливост и издръжливост на цистерните, що се отнася до обхващаната от стандарта тяхна експлоатация в земетръсните области и в райони, заплашени от наводнения, като с оглед на това били непълни с оглед на трите основни характеристики на строителните материали, поради което било поставено под риск спазването на основните изисквания към строежите.

— Трето, ответникът допуснал грешка в преценката, тъй като в нарушение на член 18, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 305/2011 отхвърлил като недопустимо искането на ответника във всеки един от случаите да бъдат поставени ограничения при публикуването на данните относно оспорваните хармонизирани стандарти.

— Накрая при приемането на оспорваните актове ответникът допуснал допълнителна грешка в преценката, тъй като отхвърлил поисканото от жалбоподателя при условията на евентуалност заличаване на данните относно оспорваните хармонизирани стандарти в Официален вестник на Европейския съюз, като се позовавал на вече съществуваща според Комисията възможност за въвеждане на ограничения и забрани.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 година за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета (ОВ L 88, 2011 г., стр. 5).

Жалба, подадена на 2 февруари 2018 г. — Mahr/EUIPO — Especialidades Vira (Xocolat)

(Дело T-58/18)

(2018/C 112/52)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Ramona Mahr (Виена, Австрия) (представител: T. Rohracher, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Especialidades Vira, SL (Марторел, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Xocolat“ — заявка за регистрация № 14 335 574